

Sena varnelė

Tas paskutinis mirksnis vasaras geroma
Rasuotiom pradalgiem tik biegi, tik nīkst.
Tuos mėglas vakarėnės, pėlkas, kap kaltūnā,
Znuočėj, ka darganas rodėns sogrīžt.

Sparnelius trapius jau paukštė madlavuo –
Ėiškuos nekontrė šeltiesniu kraštū.
Nu kūdikīstės lig senatvės žėluos
Ė žmuogos kuožnos daug kū prabavuo.

Tas rodou so vaikėškās kaprizās
Neėšgondints ni paukštė, ni žmuogaus.
Je ronka ronkuo, je sparnos šalėp spārna –
Gīvenėmė vėskū padėrbi daug lėngviau.

So špuoka švėlpio lek vasara – tērpst laiks
I nespakainė nežėnė, i rūsti rudini...
Kaktuo raukšlės kap dėrvu vagas raizguos,
Tik derlio susirinktė pasėskubink!..

Jau žėimuos vaišės – šermokšnė karti ouga,
Smėlgėlė šarma pri jouda grouda spaud.
Priglausi, žmuogau, nuvargosė sava galva
Tėp pat, kap mėgla pri beržėlė prisėglaus...

Vėn skubi, žmuogau, – kažkuo nepamatā
Ė dalīku daug svarbiū praleidā.
Vo sausuo vuobilie, kor suodnė augėnā,
Varnėlė sena top, nuleidusi žemīn galva...